

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ (πογ)

ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝ

— Λοιπὸν δὲν ἔχω οὔτε τὴν ἐλευθερίαν νὰ ἀποθέω ! ἐψύθυρισεν δὲ Λέων, τὸν δόπον ἡ δυστυχία, ἡ ἀπελπισία, ἡ πείνα καὶ ἡ προηγουμένη τῆς αὐτοκτονίας συγκίνησις εἶχον ἥψη εἰς ἀληθῆ κατάπτωσιν, καὶ δὲ δόπον, μόλις συνελθὼν εἰς ἔκυτόν, ἔτεινε τὸ πιστόλιον πρὸς τὸν ζενοδόχον του.

— Ἐπὶ τέλους σᾶς εἴμαι χρεώστης, σᾶς ἀνήκω, κακεστέ με δὲ, τι θέλετε.

— Εἰσθε λοιπὸν πολὺ δυστυχή;

— Ω ! ναὶ, εἴμαι.

— Δὲν γνωρίζετε κακούμιαν ἑργασίαν;

— Γνωρίζω τὰ πάντα.

— Τὰ πάντα;

— Ναὶ, τὰ πάντα. Γνωρίζω τὴν Ἀρχεικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν, γνωρίζω τὸν τρόπον νὰ κατασκευάζω σαπωνά σίκονομικόν. Καὶ δύμας ἀποθητούσιν τῆς πείνης.

— Καθόλου παραδόξον, δὲν εἰσθε ὁ πρῶτος.

— Ἦθελησα νὰ δώσω μαθήματα μοὶ προσέφερον χῖλια διακόσια φράγκα τὸ ἔτος. Χίλια διακόσια φράγκα διὰ νὰ γάνω ὅλης μου τὰς ἡμέρας μεταξὺ ἡλιθίων καὶ ἀνηλίκων παιδίων.

— Ἐπειτα;

— Μετέφρασα Ἀρχεικὰ φίσματα μεγαλοπρεπῆ, ὄλως ἀγνωστα εἰς Εὐρώπην, τὰ δόποια ἡδύναντο νὰ μεταβάλωσι τὴν φιλολογίαν τοῦ Βερράχ.

— Λοιπόν;

— Ο ἐκδότης μου ἔγραψε δύο χιλιάδες φράγκα, διὰ νὰ τὰ ἔκτυπώσῃ.

— Ἐπρεπε νὰ ἐπιχειρήσετε τίποτε ἀλλο !

— Τὸ ἔκχυρο. Ἐγένησα ἑργασίαν ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν κυρένησιν, ἀντιγραφὴν εἰκόνων...

— Βέβαια θὰ ἐπιτύχατε εὐκόλως. Λέγουν, δὲι εἰς τὴν Γαλλίαν αἱ κυβερνήσεις ἐνθυρρύνουν πολὺ τὰς ἐπιστήμας.

— Μοὶ προσέφερον ὀκτακόσια φράγκα δι' ἑργασίαν ἐνὸς ἔτους.

— Α ! αὐτὸς εἶνε πολὺ διασκεδαστικόν. Ἐξακολουθήσατε, εἶπεν δὲ ζενοδόχος, θέτων τὰς χειράς ἐπὶ τῶν ισχίων καὶ δεκνύων μέγχα ἐνδιαφέρον δι' ὅ, τι ηκουεν.

— Α ! αὐτὸς σᾶς διασκεδάζει πολὺ;

— Πάρω πολὺ.

Καὶ δὲ ζενοδόχος ἐκάθησε σκεφθεὶς δὲι ἡτο προτιμότερον νὰ καθηται παρά νὰ ἴσταται ὅρθιος.

— Απετάθην πρὸς τὴν σύνταξιν μιᾶς ἐψημερίδος, ἐπανέλαβεν δὲ Λέων, ὅπως μεταφράζω εἰδήσεις καὶ συντάττω χρήματα ἐπιστημονικά. Πρὶν παρέλθη εἰς μήν, εἶχον κερδίση ὅγδοκοντα φράγκα, ὅτε μὲ δέταξαν νὰ παύσω. ἐπειδὴ δι συνδρομηταὶ παρεπονέθησαν, δὲι ἦσαν ἀνυπόφορα.

— Α ! ναὶ. Τὰ ἐπιστημονικὰ χρήματα εἶνε ἀνυπόφορα, εἶπεν δὲ ζενοδόχος μετὰ βλαχώδους μειδιάματος.

— Τότε συνήθησα δέ, τι εἶχον καὶ ἡλθον εἰς Ἀγγλίαν.

— Εκάμετε καλά.

— Επειδὴ δύμιλῶ καλῶς τὴν Ἀγγλικὴν ἐσκόπευσα νὰ δώσω μαθήματα Γαλλικῆς εἰς εὐγενεῖς νέους, ἀλλ ἔκχυρος τὴν

ἀνοησίαν νὰ προφέρω τὴν λέξιν «ύποκαμπισσον» εἰς μίαν λαίδην, ἡ ὅποια ἡτο μητέρα ἐνὸς συμπατριώτου σας, καὶ τὴν ιδίαν ἡμέραν μὲ ἀπέβηλαν.

— Καὶ ἔπειτα;

— Ἐπειτα, δὲν ἔκχυρο τίποτε. Ἐμεινα εἰς τὸ ζενοδοχεῖον σας καὶ σᾶς ὄφειλω τεσσαράκοντα σελλίνια.

— Ἐπρεπε νὰ μείνετε εὐχαριστημένος εἰς τὴν πρώτην θέσιν, τὴν ὅποιαν ηὔρετε, εἰς ἐκείνην τὴν ὅποιαν ἐκερδίζατε τὰ χῖλια διακόσια φράγκα.

— Νὰ μείνω εὐχαριστημένος; Ἐπρεπίμων νὰ ἀποθάνω.

— Ἐγὼ εἴμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ δέ, τι ἔχω, εἴπε μεθ' ὑπερηφανείας δὲ ζενοδόχος, ἀν καὶ εἴμαι τώρα εἰκοσιν ἔτη μάγειρας.

— Θὰ ἡμην ίσως εὐχαριστημένος, δὲν δὲν ἥγαπων.

— Ἄγαπατε;

— Ναὶ. Καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχω τὴν χειρὸν ἐκείνην, τὴν ὅποιαν ἥγαπων, ἐπρεπε νὰ κερδίσω πενήντα χιλιάδες φράγκα εἰς ἐτος.

— Πενήντα χιλιάδες φράγκα εἰς ἐτος, δέταν ἔγω δὲν ἔχω ἀκόμη χιλιάδες λίρας στερλίνας, τὸ ἡμισυ δηλαδὴ ἀφ' δέ, τι ζητεῖτε, καὶ εἰς εἰκοσιν ἔτη, εἴσθε τρελλός, φίλε μου.

— Καὶ μετὰ ἔξ εἰδομάδας τὸ ἔτος τελειώνει. Ιδού δικτὶ ἐπροτίμων νὰ ἀποθάνω σήμερον παρά νὰ περιμένω μετὰ ἔξ εἰδομάδας.

— Ο ζενοδόχος ἐφάνη βιθίως σκεπτόμενος.

— Μου ἔρχεται μία ιδέα, ἐκραύγασεν αἴρην.

— Εἰς σᾶς ιδέα;

— Εἰς ἐμέ. Θέλετε πενήντα χιλιάδες φράγκα;

— Ναὶ.

— Εάν σᾶς εὕρω ἔξηντα χιλιάδες, θὰ μου δώσετε τὰς δέκα;

— Ο Λέων τὸν παρετήρει μετ' ἀπορίας.

— Όμιλῶ σπουδαίως.

— Ήμπορεῖτε νὰ μου εύρητε ἔξηντα χιλιάδες φράγκα;

— Μετὰ ἔνα μῆνα ἀπὸ σήμερον.

— Ο Λέων ἐγερθεὶς ἐπιήδησεν εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ζενοδόχου, δοτιεὶς, ἀπωθῶν διὰ τῆς χειρὸς καύτὸν ἐξηκολεύθησεν,

— Εχετε καλὸ στομάχι;

— Εξαίρετον. Αλλὰ δικτὶ ἡ ἑρώτησις αὐτὴ;

— Εκάματε καταγρήσεις;

— Οὐδέποτε.

— Θά νυμφευθῆτε ἐκείνην, τὴν ὅποιαν ἀγαπάτε.

— Πῶς;

— Εχετε θάρρος, αὐτὸς μόνον χρειαζεται. Ενδυθῆτε.

— Δὲν ἔχω ἀλλα ἐνδύματα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὅποια βλέπετε.

— Θὰ σᾶς δανείσω μίαν ἐνδύμασίαν καὶ θὰ σᾶς στείλω κουρέα, διὰ νὰ σᾶς ξυρίσω. Θὰ ὑπάγωμεν μαζῆν εἰς ἐνα λόρδον, εἰς ἐνα πατρίκιον τῆς Ἀγγλίας.

— Ο δόποιος θὰ μου δώσῃ ἔξηντα χιλιάδες φράγκα...

— Ο δόποιος θὰ σᾶς κάμη νὰ τὰς κερδίσετε, ἐὰν ἔχετε καλὸ στομάχι.

— Δὲν ἔννοω τίποτε.

— Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔννοησετε. Εχετε καλὸ στομάχι;

— Ναὶ, σᾶς τὸ ἐπαναλαμβάνω.

— Σᾶς δρέσουν τὰ περιστέρια;

— Τί εγουν νὰ κάμουν τὰ περιστέρια μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆν.

— Απόντησέ μου. Σας σέρεσουν τὰ περιστέρια;

— Τὰ λατρεύω.

— Έσωθητε, καὶ κερδίζω δέκα χιλιάδες φράγκων. Περιμένατε με, ἔρχομαι ἀμέσως.

Εἶκοσι λεπτὰ μετὰ τὴν συνδιαλεξίν ταύτην, ὁ Λέων ἐξυρισμένος, φέρων ἐνδυμασίαν, τετράκις πλατυτέρχη τοῦ σώματός του, ἀλλὰ καθηρωτέρχη ἐκείνης, ἦν ἔφερε πρὸ μηνός, ἔξηρχετο τοῦ ξενόδοσχείου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ξενοδόχου του, χωρὶς ἀκόμη νὰ δινηθῇ νὰ μαθῃ ποῦ ὠδηγεῖτο καὶ ποίκιλησιν ἡδύνατο νὰ ἔγωσιν αἱ περιστέρια μὲ τὸν ἔρωτά του καὶ μὲ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας φράγκων, ὃν εἶχεν ἀναγραφην.

Δ'

Ο κύριος Ηέτερος ὠδηγήσε τὸν Λέοντα εἰς τὸ πλωσιώτερον ξενόδοσχείον τοῦ Piccadilly.

— Ο λόρδος Lenisdale δέχεται; ἡρώτησεν ὁ ξενοδόχος, ἰστάμενος εὐερέαστως, μὲ τὸν πῦλον εἰς τὴν χεῖρα πρὸ τοῦ θαλαμηπόλου, πρὸς ὃν ἀπηγόριετο, καὶ νεύων εἰς τὸν Λέοντα νὰ πράξῃ τὸ αὐτό.

— Οχι, ἀπήντησεν ὁ θαλαμηπόλος, ὁ μιλόρδος δὲν δέχεται.

— Λάθετε τὴν καλωσύνην νὰ εἰπῆτε εἰς τὴν Ἐξοχότητά του, ὅτι πρόκειται διὰ τὰ περιστέρια, ἐπανέλαβεν ὁ Ηέτερος.

— Τότε δύνασθε νὰ εἰσέλθετε, εἴπεν ὁ θαλαμηπόλος.

Ο Πέτερος παρετήρησε τὸν Λέοντα μὲ θριαμβευτικόν.

— Όλα πηγάκισαν καλά, εἴπεν.

Ο Λέων ἐνόμιζεν ὅτι φύνειρεύετο.

Ο θαλαμηπόλος εἰσήγαγε τοὺς δύο ἐπισκέπτας εἰς κιθουρῶν ἀπαστράπτουσαν ἐκ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῆς μετάξης, καὶ εἶπε μετὰ σεβασμοῦ, διὸ δὲν εἶχε δειξῆ ἔως τότε,

— Θὰ εἰδοποιήσω τὴν Ἐξοχότητά του.

Μετὰ δέκα λεπτὰ ἡ Αὔτοῦ Ἐξοχότης ἐνεφανίσθη. Ἡτο ἀνὴρ ἔξηκοντα περίπου ἑτῶν, ὑψηλός, ἴσχνος, μὲ κόμην λευκὴν καὶ ψρός μεγαλοπρεπές.

— Μιλόρδε, εἴπεν ὁ Ηέτερος, ἐγειρόμενος μετὰ τοῦ Λέοντος καὶ κάμνων τρεῖς ἡ τέσσαρας ταπεινᾶς ὑποκλίσεις, παρουσιάζω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὸν κύριον, ὁ ὅποιος ἐπιθυμῇ νὰ διαγωνισθῇ διὰ τὸ στοίχημα τῶν περιστερῶν.

Ο λόρδος Lenisdale παρετήρησε τὸν Λέοντα, ὅπως φυσιοτέρης θὰ παρετήρει ἔντομον, διὸ ἔθλεπε κατὰ πρώτην φοράν.

— Εἰσθε γάλλος; ἡρώτησε γαλλιστὶ ὁ λόρδος.

— Ναι, μιλόρδε, ἀπήντησεν ἐκεῖνος ἀγγλιστὶ, δύπερ ἐκολάχευσε τὸ τέκνον τῆς Ἀλβιώνος.

— Καὶ θέλετε νὰ διαγωνισθῆτε εἰς τὸ στοίχημα τῶν περιστερῶν;

— Αγνῶς τὰ στοίχημα εἶνε αὐτό, μιλόρδε, ἀλλὰ πρὸ ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας ἐπρόκειτο νὰ διερροήσω τὸ κρανίον μου, ὅτε διὰ κύριος Ηέτερος, ὁ ξενοδόχος μου, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν μου καὶ συγκινηθεὶς ἐκ τῆς ἀφηγήσεως τῶν δυστυχιῶν μου, μου ἐπρότεινε νὰ κατορθώσῃ νὰ κερδίσω ἔξηκοντα χιλιάδας φράγκων ἐντὸς μηνός, ἀλλὰ δὲν ἡδύνηθη ἀκόμη νὰ μαθω τὸ μέσον.

(Ἐπεται συνέχεια).

K. ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ

Τυπογραφεῖον «Κορίννης», δόδος Πρωτείου ἀγιθ. 10.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΟΡΙΝΝΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ—ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘ. 10

Μόνον εἰς τὸ ἡμέτερον Βιβλιοπωλεῖον εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται ἀποκλειστικῶς αἱ ἔξῆς ἡμῶν ἐκδόσεις:

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ	μετὰ εἰκόνων, ἔτος Α'	Φρ. 6
"	"	B' "
"	"	I' "
"	"	Δ' "
"	"	E' "
"	"	Ζ' "
		8

ΣΗΜ. Τὰ Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, είνε περισσόκοντρα πρὸ ὄπτασίας ἐκδιδόμενον, ἐν φέδημοις εὐθέσαν καὶ δημοπιεύονται τὰ ὠραιότερα καὶ καὶ δραματικότερα Μυθιστορήματα καὶ τὰ χαριέστατα διηγήματα, μεταπερατωμένη ἐξ 620 τυπωγραφιῶν φύλλων, κοσμουμένων ὑπὸ 350 μεγάλων εἰκόνων ἐν Παρισίοις ἔξειργασμένων, ἀποτελεῖ ὀλόληπρον Μυθιστορικὸν Βιβλιοθήκην. Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποκτήσωσιν ὀλόληπρον τὴν σειρὰν τῶν Ἐκλεκτῶν, παρχωμώμενον αὐτὴν ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς τηρῆς τῶν 52 φράγκων, ΔΙΑ ΜΟΝΟΝ ΦΡΑΓΚΑ 40.

ΤΑ ΔΥΟ ΛΙΚΝΑ, μυθιστορία Αἰγαίου. Ρισθούργ., τόμ. 4	Φρ. 1,60
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, ὑπὸ Λάζαρου Ένυάλη	" 2 —
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, ὑπὸ Γεωργίου Βαλαζάνη	" 50
ΑΝΤΩΝΙΝΑ, μυθιστορία Ἀλεξ. Δουμάχ, νίσι . . .	" 2 —
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ μυθιστορία ὑπὸ Γρηγορίου Ξενοπούλου	" 2 —
ΜΙΚΟΛΑΟΣ ΣΙΓΑΛΟΣ, μυθιστ. ὑπὸ Γ. Ξενοπούλου	" 2 —
ΤΟ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΔΡΑΧΜΟΝ ΕΠΑΘΛΟΝ, ὑπὸ Γρηγορίου Ξενοπούλου	" 50
ΛΕΩΝ ΛΕΩΝΗΣ, μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ι. Ισιδωρίδου Σκυλίσσης	" 1,50
ΠΕΠΙΤΑ ΧΙΜΕΝΕΣ, μυθιστορία Ιωανν. Βαλέρη, μετάφρασις Αντωνίου Φρεβενσίκη	" 2 —
Η ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΗ, μυθιστ. A. Matthey μετὰ 13 μεγάλων εἰκόνων	" 1,20
ΝΕΚΡΑΙ ΚΑΙ ΖΩΣΑΙ, μυθιστ. Καρόλου Μερουζέλ, μετὰ 28 μεγάλων εἰκόνων	" 2,80
Ο ΛΗΣΤΗΣ, μυθιστ. Ἀλεξ. Δουμάχ, πατρὸς μετὰ μεγάλων εἰκόνων	" 50
ΑΠΟΜΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΙΑΤΡΟΥ, μυθιστ. Ἀλεξ. Δουμάχ, τόμος εἰς μέγαχον 8ον ἐξ 960 μεγ. σελίδων	" 6 —
Ο ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, μυθιστορ. Ἀλεξ. Δουμάχ (συνέχ. τοῦ Ιατροῦ), τόμος εἰς μέγαχον 720 μ. σελίδων	" 4,50
Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΙΤΟΥ, μυθ. Ἀλεξ. Δουμάχ (συνέχ. τοῦ Ηεριδεραίου τῆς Βιστούλισσης) τόμος εἰς μέγαχον 544 μεγάλων σελίδων	" 3,50
Η ΚΟΜΗΣΣΑ ΣΑΡΝΥ, μυθ. Ἀλεξ. Δουμάχ (συνέχ. τοῦ Αγρέλου Πιτού) τόμος εἰς μέγαχον 1260 μεγάλων σελίδων	" 10 —
Ο ΠΠΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΟΙΚΟΥ, μυθ. Ἀλεξ. Δουμάχ (συνέχ. τῆς Κομήσσης Σαρνύ) τόμος εἰς μέγαχον 260 μεγάλων σελίδων	" 3 —

ΣΗΜ. Ή κατὰ φυλλώδια ἐκδοσίς τῆς Κομήσσης Σαρνύ καὶ τοῦ Ιππότου τοῦ Ερυθροῦ Οἰκού, πλησιάζει πρὸς τὸ τέλος. Ολόληπρον ἡ σειρά, ἀποτελουμένη ἐπ τῶν Ιατροῦ Απομνημονευμάτων. Περιοδεραιοῖς τῆς Βασιλίσσης, Αγγέλου Πιτού, Κομήσσης Σαρνύ καὶ Ιππότου τοῦ Ερυθροῦ Οἰκού, διηγέλλεται φρ. 27. Ο ἀποστέλλων ΜΟΝΟΝ ΦΡ. 20 λαμβάνη τὸν ζηδὸν ἐκδοθέντας τόμους καὶ τὰ διλίγα ἐκδοθησόμενα φυλλάδια τῆς Κομήσσης Σαρνύ καὶ τοῦ Ιππότου τοῦ Ερυθροῦ Οἰκού, μέχρι συμπληρωθεῖσας τοῦ λαμπροῦ τούτου ἔργου τοῦ γόνος τοῦ Αλεξάνδρου Δουμάχ, ἐν φέδημοις ἀποκλειστεῖται ὀλόληπρος ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις.

Σὺν τῇ διήτῃσι προκαταβάλλεται καὶ τὸ ἀντίτιμον.